

juliol' 82

concerts

PITAGORAS

**TEATRE
PRINCIPAL**

consell insular
de
mallorca

encontre de compositors III palma de mallorca

dimecres 14

llorenç galmés

dijous 15

s. sommer i m. rudenaüer

divendres 16

benet casablanca

a les 22 hores

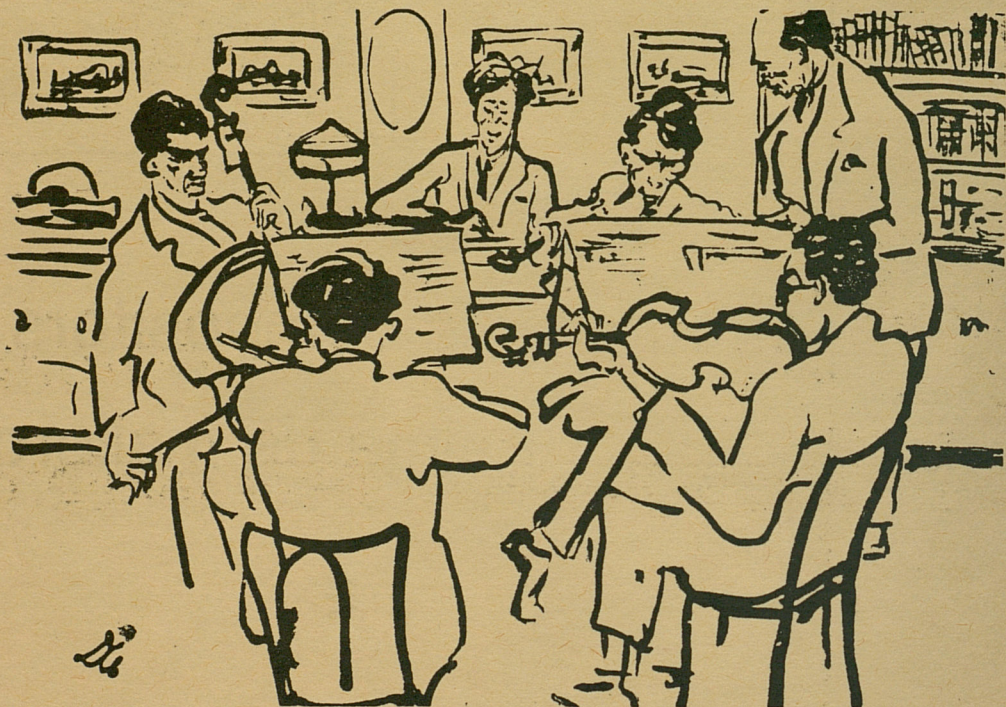
el compositor parlarà de la seva obra...

organitza:
"comissió musical"
son bieli - búger

interpretaran les composicions:

m. palou, piano - r. marciano, piano - m. j. martorell, soprano lírica - m. comadida, mezzo soprano
a. coma, piano - j. ventura, violoncello - ll. avendaño, pianp - m. bagó, clarinet - s. sommer, piano -
ll. galmés, piano - f. cantallops, mezzo soprano - j. morev, flauta - g. bestard, piano -
r. boix, violí - capella oratòria - membres de l'orquestra de cambra "pro art".

patrocinen: ajuntament de palma - consell insular de mallorca
ministeri de cultura - ajuntament de búger

Suicidi de Deu
.....Neix el so.

Antoni Gost

LLORENÇ GALMES

PROGRAMA

I

ES MUSSOL,
(popular de Menorca)
VIVO SIN VIVIR EN MI,
(texto Sta. Teresa de Jesús)
DANZA BRAVA,
(baile español)
DESIG,
INCERTITUD,
COBLA,
VILLANCETE,
REJA CON LUNA,

para coro

para coro

per a piano

per a piano i violin

per a piano i violin

per a piano i mezzo soprano

per a piano i mezzo soprano

per a piano i mezzo soprano

II

SURTIDOR
(Scherzettino)
DANZA MELANCOLICA,
PAVANA,
(de tres movimientos al estilo clásico)
VALS DE LAS QUIMERAS,

per a piano

per a piano

per a piano

per a piano

ROSSINYOL DE PRIMAVERA,
CANÇO D'UNA ROSA,
COPEO,
RECUERDO A FALLA,
(canto elegíaco)

per a piano i soprano lirica

per a piano i soprano lirica

per a piano i soprano lirica

per a piano

INTERPRETACIO:

Capella Oratoriana

Director: Gori Marcus

Guillermo Bestard, piano

Raimon Boix, violin

Llorenç Galmés, piano

Felita Cantallops, mezzo soprano

Margarita Palou, piano

Ma Jose Martorell, soprano lirica

Antoni Caimari, el caracterizado promotor, impulsor y realizador en Mallorca de los incipientes y ya pujantes ciclos de música contemporánea-vanguardista, me insta y me pide un breve comentario acerca de los mismos.

En primer lugar he de agradecerle la deferencia de incluirme como compositor e intérprete entre los mismos baleáricos elegidos en la presente edición, a la vez forzosamente mermada ante el hecho de haberse preparado velozmente por tener que reemplazar a otro compañero - colega dejando que al final, por imprevisitas circunstancias no ha podido concurrir. Esto y la fecha establecida (no poder contar con conjuntos de músicos de cámara por hallarse en vacaciones) reduce la audición en unas obras pianísticas, corales y de "Lieders" que interpretadas por consumados colaboradores artistas puedan satisfacer —así lo supongo— las apatencias del selecto público asistente.

Deseo muchos años de vida a esos "Encontres de Compositors", con el apoyo moral y material preciso para que se traduzcan en fieles servidores del civismo pro-musica y nuestra región balear se engrandezca en la cultura musical tan necesaria en la educación de la sensibilidad del pueblo.

Llorenç Galmes Camps

LLORENÇ GALMES

Nadiu d'Es Mercadal (Menorca). Estudia a Maó amb els professors Mir, Andreu i Cardona. Amplia la seva formació en el Conservatori de València, on conclou brillantment la carrera. Ha actuat per quasi tota la Península i pel Nord d'Àfrica. Té bons premis, i ha dirigit l'Acadèmia, Banda i Agrupació Instrumental de Ciutadella, la Coral "Tomás Luis de Victoria", de Cartagena, i la Capella Oratoriana de la Ciutat de Mallorca, on resideix des de fa tants d'anys. Llorenç Galmés és, a l'ensem, pianista, compositor, musicòleg i docent. El seu opus es reparteix bàsicament en dues vertents; les cançons líriques (o "Lied"), amb lletra de poetes de la seva terra i altres, i les cançons populars menorquines, de què hem parlat més amunt, per ell encertadament armonitzades. Ultra la veu humana, el Mtre. Galmés ha conreat la simfonia, el coral i la música de cambra.

... esta colección de canciones isleñas del folklore de Menorca, finamente engalanadas por el ropaje de una armonización sincera y sentida en que vibran destellos de una delicada sensibilidad, un artista, un verdadero artista, D. Lorenzo Galmés, a quien no conocíamos ayer y hoy admiramos por diversas razones pero, sobre todas ellas, porque hay en todas sus interpretaciones líricas de tan lindas florecillas indígenas, ese gran valor y virtud, tan raros hoy en el campo del arte, de la sinceridad por encima de todo, y del sentimiento más natural y generoso...

Conrado del Campo

SILVIA SOMMER

PROGRAMA

I

TRIO,
SONATINA,
"LA VIDA DE CADA CANTO",
"FRAGMENTOS"
(contra violencia, maldad y terror)
"DER RIESE VOR DER STADT"
(Un Gigante frente a la ciudad)

para flauta, guitarra y contrabajo
para flauta y piano
para piano solo
para voces y piano

para piano y voz (cinta magnética)

INTERPRETACIO

Margarita Palou, piano
Javier Morell, flauta
Silvia Sommer, piano

II

MEINHARD RÜDENAUER

PROGRAMA

"OTRAS DANZAS".
"MASCARAS",
"TRES VALSES"
"CASSAZIONE SERENA",

Trio para piano, violoncello y clarinete.
para piano solo
para piano solo

INTERPRETAN:

Lluís Avendaño, piano
Miguel Bagó, clarinet
Jordi Ventura, violoncel
Markus Hinterhäuser, piano
Rosario Marciano, piano

SILVIA SOMMER nació en Viena y desde su más temprana edad dió muestras de poseer un extraordinario talento musical que cultivó estudiando más tarde en la Academia de su ciudad natal. Sus primeras piezas las compuso a los once años. En 1970 le fué concedido el premio del estado de Viena. Ella se dedica a dos estilos: a la música ligera y a la música clásica y sus obras abarcan los campos de la música de cámara, música para gran orquesta, piezas de piano, canciones y obras corales.

A Silvia Sommer no le complace "hablar sobre si misma" como ella afirma, pero acepta describirse como una compositora "intuitiva" que simple y llanamente dicho: ¡"compone"!.

El trio para flauta, guitarra y contrabajo (estreno), fué compuesto en 1977 y es la combinación de los diversos instrumentos la que hace que el efecto además de ser extremadamente original, resulte tan encantador.

En la Sonatina para Flauta y piano, ella desea que los dos instrumentos tengan el mismo valor y es una de las obras que desde su creación, en el año de 1969, ha sido más a menudo ejecutada y ha conquistado mayores éxitos en Europa, Norte y sud-america.

"La vida de cada canto" para piano, fue expresamente compuesta para el "Encontre" en Mallorca de este año 1982, y está basada sobre un poema de Rafael Alberti.

Los "Fragmentos" (contra violencia, maldad y terror) fueron compuestos por un pedido de Rosario Marciano para un concierto a realizarse en la sede de las Naciones Unidas en Viena, pero serán estrenadas en los actuales "Encontres" de Mallorca.

La canción "un gigante frente a la ciudad" es una muestra de la inquietud del pueblo austriaco en la lucha antinuclear. Como es sabido, Austria es el único país que logro, a través de un plebiscito realizado en 1978, paralizar un reactor nuclear listo para entrar en función, por considerar su actividad una amenaza para el futuro.

Texto de la canción

DER RIESE VOR DER STADT (Un gigante frente a la ciudad)

Letra de Winfried Petzwinkler

Música de Silvia Sommer

I

Oid lo que al fin han logrado algunos valientes!

Un gigante que nos amenazaba hace mucho tiempo, yace inerte tras hierros y piedras, atado por el poder de las cadenas de los seres humanos de esta ciudad.

II

La voluntad de prenderle y hacerle frente logró —a pesar del poder del gigante— el éxito.

Así, queremos alegrarnos hoy sobre este triunfo. Lo vencimos, vencimos el gigante frente a la ciudad.

III

Hay otras ciudades donde los seres que allí viven osan cohabitar con el gigante, pero nosotros, a pesar de nuestra juventud, somos mas inteligentes de lo que creéis, porque pensamos en los hijos, no nacidos aun.

Estribillo

*Uno, dos, tres, Uranio
cuatro, cinco, seis, Plutonio
siete, ocho, nueve Estroncio
diez minutos para las doce: A K W
Nuestra ciudad tiene que mantenerse pura
porque queremos seguir viviendo!*

MEINHARD RÜDENAUER nació en Viena el año de 1941. Realizó sus estudios en la academia de música de esa capital y en la Mozarteum de Salzburgo. A la par de su labor creativa se desempeña como crítico musical y crítico de ballet para diversos diarios Austriacos, diarios y revistas Internacionales y estaciones de Radio.

Su más amplia obra —en lo que a composición se refiere—, radica en la música de cámara y música para Ballet.

Sus obras han sido ejecutadas en los Festivales de Viena, las Semanas Gaudeamus de Holanda, el Verano de Carintia en Austria, el "Spectaculum" de Viena y otros festivales de similar importancia. Sus ballets han sido interpretados por miembros del cuerpo de Danzas de la Opera del estado de Viena; entre algunos de ellos vale la pena mencionar "Red" (1976) "Te danzante" (1980) "Salomé en la miseria" (1980— y "he llorado en sueños" (1982).

Meinhard Rüdenauer piensa que sobre la generación de compositores austriacos de las últimas décadas, presiona fuertemente la gran tradición de la Escuela Clásica Viena, así como la tradición de comienzos del siglo XX (Mahler y la escuela vienesa de Schönberg, Berg y Webern). Pero afirma que de esa confrontación esotérica con la música dodecafónica, se pasó a una etapa experimental que ocurre en los años sesenta y setenta, retornando al fin a una música más comprensible, a una música que desea poner sus ambiciones intelectuales al servicio de las posibilidades comprensivas de un amplio público. El compositor trata de nuevo de cantar y de hacerlo con melodías que conquisten el auditorio. Rüdenauer afirma emplear una armonía sutil con el fin de lograr una expresión que a pesar de encontrarse siempre bajo control, sea muy emotiva. Es casi natural que las melodías aparenten ser entrecortadas y en lo que a las emociones se refiere, estas cambian muy a menudo y no siempre sin roces. Por ejemplo, en las "mascaras" (estreno), se oye el retumbar del ritmo de una polonesa en el primer movimiento y los seres humanos que se mueven al compás de esta música, demuestran una expresión contraria a la que llevan interiormente y la cual apenas se entrevé al resbalarse por instantes sin quererlo las máscaras que llevan sobre sus rostros. El estilo de los cuatro movimientos es galante y de forma expresionista y a lo largo del tumulto de esta mascarada cambian constantemente las situaciones, las relaciones y los caracteres.

Los tres vales son una muestra sensible del fino humor vienés, al compás del ritmo característico de tres por cuatro.

En el trio para clarinete, cello y piano (cuyo estreno se realizó en Hong Kong (1981), se encuentra la contraposición de una modalidad de frases plenas de tensión y nerviosismo, con tendencias hacia el Jazz, y la tranquila serenidad de un vals lento, expresando en el fondo una atmósfera de introversión y relegamiento.

La "cassazione Serena" (estreno), desea brindar una música entretenida, pero que a la vez posea un valor verdadero. A una Introducción plena de ironías, le siguen un capriccio y una tarantella, que lleva a los músicos a tratar de brindar al auditorio una impresión amplia y alegre.

BENET CASABLANCAS

PROGRAMA

I

QUATRE PECES PER A GUITARRA (1978)

HARMONIES BANALS (1978)

per a guitarra, piano i percussió (cinta magnética)

POEMA DE E.A. POE (1982)

per a mezzosoprano i piano

II

DUES PECES PER A PIANO (1978)

EXEQUIES (1979) (fragments)

per a gran orquestra (cinta magnética)

QUARTET SENSE NOM (1979) (fragments)

per a flauta, clarinet, viola i violoncel (cinta magnética)

TRES POEMES EROTICS (1981) (fragments)

per a soprano i orquestra de cambra (cinta magnética)

INTERPRETACIO:

Montserrat Comadida

mezzosoprano

Assumpta Coma, **piano**

Margalida Palou, **piano**

DE LA MUSICA

*"Thus is his cheek the map of days outworn,
When beauty lived and died as flowers do
now."*

W. SHAKESPEARE: Sonet nº 68

Els poetes vertaders han penetrat sempre amb certera sensibilitat els miralls indefinits dels espais musicals. Les gèlides vibracions dels sons no són menys efímeres que les nostres pròpies vides, i llur desplegament en el precari mitjà de la nostra consciència n'explica, sens dubte, el compromís de llur devenir amb la nostra mateixa existència, compromís centrat en la inexpugnable sima que la defineix: el temps. Temps que passa, però que, al fer-ho, i amb el curs de la màgica memòria, és subjecte d'ordenació, tot configurant el que podríem denominar —citant el clàssic— una arquitectura líquida.

Ben cert, no és aquesta la menor de les potències que mostra l'art de la vella Euterpe. Efectivament, la seva impossibilitat d'expressar o comunicar res en concret coexisteix amb la seva virtual capacitat de motivar profundament els distints estrats de la nostra persona i suggerir-nos un tot indestriable i inassolible de sensacions, elles mateixes intraduïbles a qualsevol altra llenguatge. Aquesta funció, que no dubtaríem en calificar legítimament de cognoscitiva, i que per poder manifestar-se rau en el caràcter íntimament constructiu de la seva naturalesa. I aquest adjectiu ha d'implicar —en alguna mesura— la relació de necessitat entre una diversitat d'elements al llarg de la forma musical, necessitat que la música —i el que hom ha denominat art en general— es revela capaç de satisfer per mil camins diferents que el subjecte creatiu descobreix i elabora.

Amb aquestes darreres afirmacions apuntem vers la discussió de la problemàtica en la qual ens trobem enmarcats i que fa referència a la situació de la creació musical a l'actualitat. S'em demana un escrit sobre música, sobre la meua música. La primera qüestió, excessiva, la segona, impròpia. Certament la feina del compositor resideix en pensar en termes musicals; tot el que calia dir ja ha estat dit en la mateixa música, i l'autor no pot afegir-hi res, ni molt menys completar-ho amb una verbositat que mai podrà esdevenir raó justificativa, d'una manifestació que s'explica per ella mateixa. Com molt bé deia Honegger —en una frase que no per haver estat sovint citada perd gens de la seva exactitud— la feina del compositor té la particularitat, quasi diríem exòtica, de crear un producte que no interessa a ningú. En el nostre país, aquesta realitat s'accentua. La música no és suficientment considerada en l'àmbit cultural, i en la seva vessant contemporània, pràcticament inexistente. En aquest sentit, tot el que diguem haurà de prendre en consideració la particular situació socio-cultural en que hem integrat —si podem utilitzar aquest eufemisme— el nostre treball, doncs en bona part el condiciona. Però té també quelcom a veure en aquesta qüestió la pròpia configuració de la música a les darreries del nostre segle; la ràpida i a voltes radical —mai utilitzarem el terme revolucionària— evolució dels seus còdigs no ha facilitat la comprensió social,

sense oblidar els efectes negatius que comporten les programacions que modelen la nostra vida musical, més orientades a la consecució de l'èxit o prestigi més immediat, responsabilitat de la qual no estan exempts els mateixos intèrprets.

En aquest precís contexte, i pel que respecta a la pròpia vessant estètica, la nostra formació personal s'ha desenrotllat entremig de dues directrius ben contraposades: l'Acadèmia i la Vanguàrdia. El món dels conservatoris amb tota la seva feixuga càrrega d'esterilitat intel·lectual i artística, i la Vanguàrdia "avant la lettre", amb el seu culte a la "boutade", en tant que novedosa, quan no apel·lant a uns gratuïts hedonismes que —ultra la seva manca d'interés específicament musical— no reeixen en ocultar la comoditat del més buit conformisme. Adorno ja al·ludí a la sempre estreta connexió entre una estètica i una ètica quan afirmava —i ens permetem de citar literalment—: "La nova música ha pres sobre si totes les tenebres i les culpes del món. Tota la seva felicitat consisteix en reconèixer l'infelicitat; tota la bellesa, en sostreure's a l'aparença de'l bell." Masses vegades les autodenominades vanguardies "experimentals" han pretés —i potser no acceptarien la nostra qualificació— retornar a un concepte creatiu excessivament proper al de creació "ex nihilo", que palesava, en realitat, un barroer delirantisme, certament abundant en els nostres dies.

Més humilment, escriurem el mot originalitat amb minúscules, subvertirem el boulezí "Schönberg est mort", i recordarem una volta més com necessàriament el compositor —i fent honor a la genealogia d'aquesta denominació— defineix un univers amb tots els events possibles que aquest podrà incloure, i per a tal fi, s'imposa unes estrictes limitacions. Sense això no podrà mai sorgir l'organisme compacte de l'obra musical al qual ens referiem al principi d'aquestes línies. La nostra preocupació fonamental serà la d'assolir abans que tot un sòlid ofici, primera condició, doncs, per a la definició d'una escriptura personal. Avui més que mai és imperativa la recerca d'una coherència, quan la multiplicitat heterogènia de lèxics no smpre compatibles constitueix la present Babel de sistemes no delimitats, tipificant la creació musical coetània —i de manera injustament globalitzadora— com desproveït de sentit. Definir un vocabulari, unes regles sintàctiques, i afrontar el problema de la forma, potser facin necessari un procés de progressiu assentament de tota una sèrie pràcticament il·limitada d'elements —sens dubte enriquidors— susceptibles d'ésser depurats per poder constituir-se en integrants d'un llenguatge compacte.

Perquè el que fa veritablement gran a la música és el silenci del que sorgeix i el silenci en el que ve a morir, haureu volgut discupar les —tal vegada— altives paraules que encapçalen aquest breu escrit, però, com podríem nosaltres sinó definir a la música, aquestes estructures que projecten la seva plenitud expressiva en els silencis de l'ambigüetat...?

Benet Casablanca
Sabadell, 27-VI-82

"Curriculum Vitae" de BENET CASABLANCAS DOMÍNGO

Va néixer a Sabadell, l'any 1956. Ha realitzat els estudis d'Harmonia, Contrapunt, Formes Musicals, Fuga, Piano i Història de la Música en el Conservatori Superior de Música de Barcelona, prosseguint els que va iniciar a la seva ciutat natal. Ha assistit als quatre cursos de Direcció d'Orquestra amb A. Ros-Marbá, als de Direcció de Cor amb E. Ribó, i a diverses edicions del curset "Introducció Teòrica a la Música del Segle XX" que imparteix C. Guinovart. Ha complementat aquests estudis acadèmics treballant el Contrapunt, la Instrumentació i la Composició amb J. Soler, en qui va trobar un veritable mestre. Així mateix, ha mantingut contactes amb J. Mª Mestres Quadreny i J. Guinjoan, assistint a diversos cursets de Música Electrònica i de Música del Segle XX, organitzats per aquest darrer a l'Institut Alemany i Conservatori del Liceu —a Barcelona— i amb l'assistència de conferenciants invitats com L. de Pablo, M.A. Coria, M. Kagel, etc. L'any 1977 va rebre una Beca del Ministerio de Educación y Ciencia per a assistir al Curs de Direcció de Cor impartit per O. Martorell a Granada. L'any 1978 va rebre dues noves beques del Minsiteri per a estudiar Composició amb C. A. Bernaola i Musicologia amb S. Rubio, als Cursos Internacionals de Granada i Santiago de Compostela, respectivament. Paral·lelament ha cursat la carrera de Filosofia i Lletres, llicenciant-se en Filosofia Pura per la Universitat Autònoma de Barcelona, centre en el que ha rebut una Beca de Col·laboració i en el Centre de Documentació Musical del qual prepara a l'actualitat una tesina sobre la figura i la significació d'A. Bruckner, sota la direcció del Dr. F. Bonastre. Ha estat fundador i Director Titular durant dues temporades de l'Orquestra de Cambra de Joventuts Musicals de Sabadell, integrada per estudiants i amb la que ha donat a conèixer un nombre considerable d'obres poc divulgades de totes les èpoques, des d'el Renaixement fins la Música Contemporània, havent estrenat una sèrie d'obres, d'autors locals, així com una instrumentació pròpia —amb l'aprovació expressa del seu autor— de Cinc Cançons i Danses de F. Mompou, tot això presidit per una voluntat d'arribar a tots els sectors socials de la ciutat, sense oblidar les Audicions per a Escolars, així com actuacions en d'altres poblacions de Catalunya. En el terreny de la Pedagogia Musical, ha programat i realitzat dos Cicles de Audicions Musicals per a Escolars, ha desenrotllat professionalment les activitats de Professor de Música d'EGB i Professor d'Harmonia, i ha impartit diversos cursets per a educadors de "Iniciació a l'Evolució històrica del Llenguatge Musical", en el marc de l'Escola d'Estiu de Rosa Sensat. Ha estrenat periòdicament obres a diversos indrets de l'Estat i del estranger com són la Fundació Miró i el Palau de la Música Catalana de Barcelona, Teatre Lliure i Teatre Regina (Festival Internacional de Música de Barcelona), Instituto Alemán de Madrid, Teatro Carlton de Bilbao, Ciudad de México (Festival Hispano-Mexicano de Música Contemporánea), Auditorium de Palma de Mallorca, Fundación Juan March de Madrid, etc., i li han gravat obres als estudis de RNE. Ha compost música especialment per al Cinema i ha col·laborat en multitud de muntatges teatrals, en qualitat d'assessor musical i també amb aranjaments i creacions musicals pròpies. Així mateix, el Ballet Experimental de

l'Eixample de Barcelona ha incorporat una de les seves obres a llur repertori, basant el seu muntatge en un text de J.V. Foix, i amb escenografia i vestuari de L. Critófol. Ha format part de la Associació de Compositores Sinfónicas Españoles, i, actualment, és membre actiu de l'Associació Catalana de Compositors. Té obres editades per l'A.C.C. i EMEC, i diferents publicacions li han dedicat llurs pàgines: *Esfeta Literaria*, *Bellas Artes* 77, *Saber*, etc. És col·laborador permanent de la revista cultural *Saber*, així com de *Pianissimo* i *Recerca Musicològica* (U.A.B.). També és autor del llibret d'un Album discogràfic que recull diverses obres de X. Benguerel en el seu cinquanta aniversari. Ha treballat a diverses entitats i institucions per la difusió de la música —en particular, la contemporània—, com són JJ. MM. de Sabadell, *Omnium Cultural*, A.C.C., etc., organitzant conferències, concerts, etc., i és, actualment, Assessor Musical del Teatre Musical —La Faràndula— de Sabadell; ha realitzat, així mateix, vàries xerrades sobre la seva música, participant en diversos col·loquis. En aquest sentit, darrerament va desenvolupar un Cicle sobre Música Contemporània denominat "Una Visió sobre la Música Catalana Contemporània", amb la presentació de l'obra dels compositors J. Homs, J.Mª Mestres, Quadreny i J. Soler. Han interpretat les seves obres, entre d'altres: Grup Instrumental Català, E. Solé, C. Santos, X. Joaquín, J. Codina, Duet L. Caballé-B. Vidal, L. Guerberof, O. Serra, J. Rubinat, Grupo LIM, Orquestra Ciutat de Barcelona, Grupo KOAN; Orquestra "Solistes de Catalunya", C. Ibarra, M. Gaspá, B. Held, Duet F. Quiroga-Y.Otani, A. Olaf-Sabater, S. Brotons, Mª C. Bustamante, M. Comadira, A. Coma, *Diabolus in Musica*, etc. L'any 1979 va rebre un encàrrec de l'entitat barcelonesa Música XXI per a compondre una obra de càmera i l'any 1980 en va rebre un altre, aquesta vegada de JJ.MM. de Catalunya per al certamen "Música i Joventut" que realitza la citada entitat en col·laboració amb l'Ajuntament de Barcelona. Darrerament ha estrenat els seus "Tres Poemes Eròtics" per a Soprano i Orquestra de Cambra, sobre textos de M. Martí i Pol, V.A. Estellés i F. Parcerisas, i que ha estat interpretada per Mª C. Bustamante i l'Orquestra Ciutat de Barcelona, dirigida pel seu Director Associat A. Argudo, en el Palau de la Música Catalana; així mateix, ha estat admés a la Hochschule de Viena per a realitzar estudis de Composició amb el mestre F. Cerha —que va realitzar la versió complerta de l'òpera inacabada "Lulú" d'Alban Berg—, i la Fundació Juan March de Madrid ha seleccionat una de les seves obres per a estrenar-la —i publicar-la posteriorment— a la Tribuna de Joves Compositores 1981-1982. Recentment ha estat convidat a participar en el Cicle de Conferències "Nou Compositors de Barcelona" que organitzen l'Institut de Musicologia Josep Ricart i Matas i l'Institut de Ciències de l'Educació de l'Universitat Autònoma de Barcelona, al III Encontre de Compositors que es celebra anualment a Palma de Mallorca, així com a les I Jornades de Nova Música que organitza la Generalitat de Catalunya amb la col·laboració de la Fundació Miró de la Ciutat Comtal, on presentarà una ponència sobre l'obra de la generació de joves compositors catalans.

- Participa a les I Jornades Internacionals de Nova Música —organitzades per el Servei de Música de la Generalitat de Catalunya amb la col.laboració de la Fundació Miró de Barcelona i que tindran lloc a Sitges—, amb una ponència sobre: "Notes per a un debat: L'obra de la darrera generació de compositors catalans".
- A les mateixes Jornades, el conjunt alemany "Ensemble 13" estrenarà la "Música de un ballet" del mateix.
- Molt recentment ha rebut una beca de la Fundació del Congrés de Cultura Catalana per a poder realitzar al llarg del curs vinent estudis de composició amb Friedrich Cerha a la Hochschule Für Musik de Viena.

ANEXE AL CURRICULUM DE BENET CASABLANCAS I DOMINGO

REFERENCIES DE LES PRINCIPALS PUBLICACIONS:

- "Quatre Peces per a Guitarra". Edit. EMEC. Madrid-Barcelona, 1981.
- "Dues Peces per a Piano". Llibre per a Piano. Publicació de la Associació Catalana de Compositors. Barcelona, 1980.
- "La Situació actual de la Composició musical a Catalunya". Recerca Musicològica II. Publicació del Institut de Musicologia Josep Ricart i Matas. Servei de Publicacions de la Universitat Autònoma de Barcelona, 1982.
- Revista Saber. Nos. 1, 2, 3 i 4: Crítica musical i discogràfica. Nº 4: Pàgines de Creació: Benet Casablanças.
- X. Benguerel: Album discogràfic EMI. Text del llibret: Biografia de X. Benguerel i Comentari de les obres contingudes dintre de l'Album.
- Revista Pianissimo. Corresponsal a Catalunya, des de la seva fundació.

REFERENCIES CRITIQUES SOBRE EL COMPOSITOR:

- "Los compositores jóvenes ante el aislamiento de la música". M. Carmen de Celis. Bellas Artes 77 nº 58. Madrid, 1977.
- "Benet Casablanças, la música como satisfacción de expectativas." M. Carmen de Celis. La Estafeta Literaria nº 625. Madrid. Diciembre 1977.
- Dossier Música catalana del Segle XX. Manuel Valls. L'avenç. Barcelona, Octubre de 1980.

- Historia de la Música. Massimo Mila. Editorial Bruguera. Barcelona, Marzo 1981.
- Diccionari Biogràfic de Sabadellencs. R. Simó. Sabadell, 1982.
- Cuatro Piezas para Guitarra. José López-Calo. Revista Ritmo. Madrid, Marzo 1982.

EN PREPARACIO:

- Tesina sobre la personalitat del compositor post-romàntic Anton Bruckner com figura clau en el trànsit de la 1^a a la 2ª Escola de Viena i en estreta relació amb la polèmica Brahms-Wagner i lesseves conseqüències teórico-estètiques i molt especialment amb la figura del crític musical i esteta E. Hanslick.
- Ponència sobre l'obra de la generació de joves compositors catalans, a les I Jornades de Nova Música que organitza la Generalitat de Catalunya amb la col.laboració de la Fundació Miró de Barcelona, Setembre 1982.
- Ponència sobre la seva música, al Cicle de Conferències: "Nou Compositors de Barcelona", organitzat per l'Institut de Musicologia "Josep Ricart i Matas" i l'Institut de Ciències de l'Educació de l'Universitat Autònoma de Barcelona, Maig 1982.
- Escrit personal sobre música, per al Encontre de Compositors III que es celebra anualment a Palma de Mallorca, Juliol 1982.

THE LAKE TO—

*In spring of youth is was my lot
To haunt of the wide world a spot
The which I could not love the less—
So lovely was the loneliness
Of a wild lake, with black orck bound,
And the tall pines that towered around.*

*But when the Night had thrown her pall
Upon that spot, as upon all,
And the mystic went by
Murmuring in melody—
Then—ah then I would awake
To the terror of the lone lake.*

*Yet the terror was not fright,
But a trmulous delight—
A feeling not the jewelled mine
Could teach or bribe me to define—
Nor Love—although the Love were thine.*

*Death was in that poisonous wave,
And in its gulf a fitting grave
For him who thence could solace bring
To his lone imagining—
Whose solitary sould could make
An Eden of that dim lake.*

TRADUCCIO DEL POEMA DE E.A. POE, con música de Benet Casablanca

EL LAGO: A...

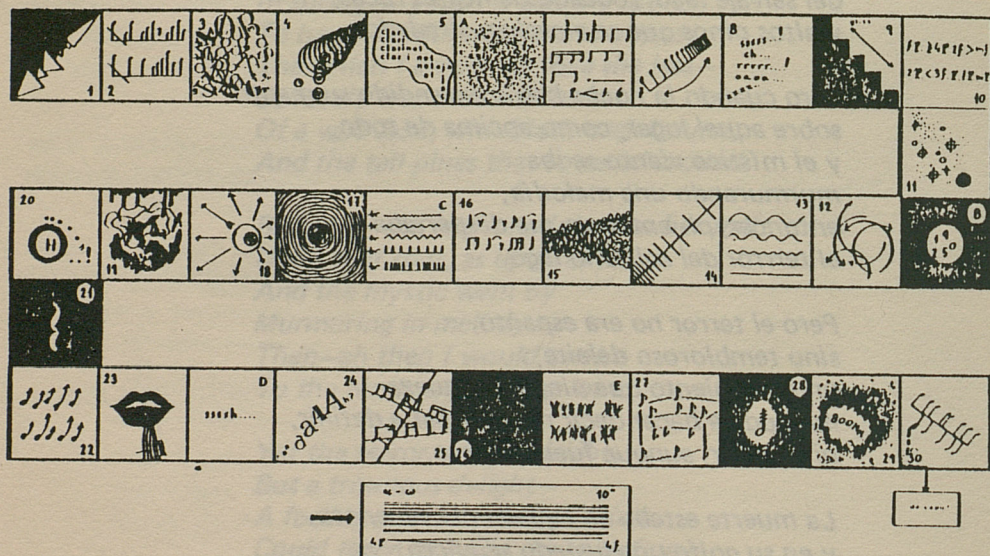
*En la primavera de mi juventut era mi inclinación
buscar un lugar del ancho mundo
que no pudiera amar menos,
tan querida era la soledad
del salvaje lago, rodeado de negras rocas,
y altos pinos que se elevaban alrededor.*

*Pero cuando la noche había extendido su manto
sobre aquel lugar, como encima de todo,
y el místico viento se iba
murmurando una melodía,
entonces, oh entonces me despertaba
al terror del solitario lago.*

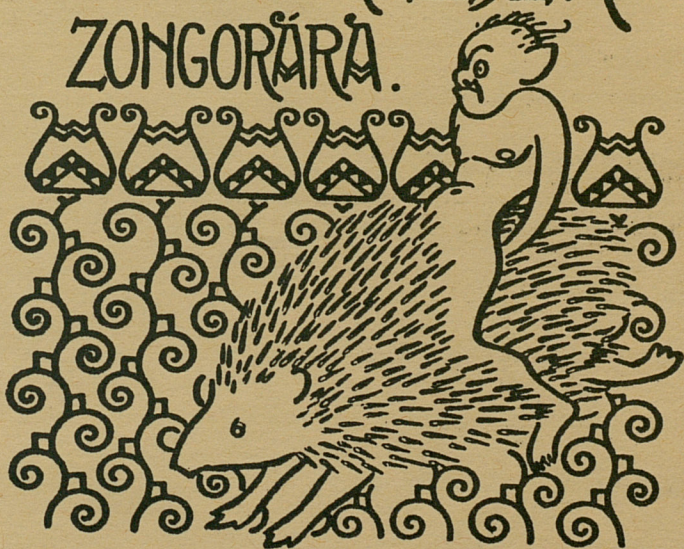
*Pero el terror no era espanto,
sino tembloroso deleite,
un sentimiento que ninguna riqueza
me podría hacer decir ni sobornar a definir,
ni el amor, aunque fuera el tuyo.*

*La muerte estaba en aquella ola venenosa,
y en su golfo un ajustado sepulcro
para el que desde allí podría traer solaz
a su solitaria imaginación,
cuya solitaria alma podía hacer
un Edén de aquel oscuro lago.*

"COMIC"

BARTÓK BÉLA
3 BURLESZK
ZONGORÁRA.

RÓZSAVÖLGYI ÉS TÁRSA BUDAPEST

"ENCONTRE DE COMPOSITORS III

PALMA DE MALLORCA

Agraeix el patrocini i col·laboració de les següents entitats i persones:

- * Ajuntament de Palma
- * Consell Insular de Mallorca
- * Ministeri de Cultura
- * Ajuntament de Búger
- * Cooperativa Agrícola Poblense
- * Club Cultural Sa Pobla
- * Joventuts musicals - Delegació de Palma
- * Jaime Serra Ferrer - Seguros - Sa Pobla
- * Revox - Alta Fidelidad
- * Consulat d'Austria a les Balears